

Bayer Zsolt: Értekezés a pelenkák állásáról

2018 augusztus 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Orbán Ráhel Horvátországban eldobott egy pelenkát. Helyesen cselekedett?
Nem, nem cselekedett helyesen. De erre a végén még visszatérünk. Kiindulópontunk viszont egy nagyjából két héttel ezel?tti (Orbán Ráhel elhíresült pelenkája el?tti) szemetelés lesz.
Történt akkoriban (balladás, mesés kezdet), hogy – miképpen ez már szokás – átadták a gyalogosoknak a hét végére a Szabadság hidat. Raszták, biciklisek, szippantók, vegák, disznózabálók és buddhisták, ég? fej? hipszterek, „Ezernyi fajta népbetegség, szapora csecsem?halál, árvaság, korai öregség, elmebaj, egyke és sivár b?n" – szóval a budapestiek ki is mentek a hídra, ettek, ittak („hadd éljenek!"), és egy szépen fejlett szeméthegyet hagytak maguk után. Ezt valaki lefényképezte és szóvá tette. Hogy miért kell a hidat térdig összeszemetelni. Ami ezután történt, az figyelemre méltó és csodálatos. A kormánnyal nem – az NGO-kal viszont fölöttébb – szimpatizáló orgánumok talpra ugrottak, és nekifogtak megmagyarázni a szeméthegyet. Nézzünk ebb?l a heroikus küzdelemb?l egy kis válogatást!

A Mércében Jámbor András (? ideológiailag valahol Jászi Oszkár és Lev Davidovics Bronstein [Trockij] között jár félúton, az a fajta ember, aki szerint a kommunizmus valójában szép és helyes eszme, csak a megvalósítási kísérletek során sajnos mindig elrontották) kozmikussá növeszti a kérdést, és mindjárt az elején leszögezi: „A Szabadság hídon keletkezett szemét és ennek közösségi médiában befutott története, bármennyire furcsán hangzik is, de lényegében mindent elmond arról, hogy milyen problémákkal küzd a 21. századi nyugati társadalom."

H?ha! – riad meg az ember, de Jámbor Davidovics rajta marad ezen a vágányon: „(…) A globális tech kapitalizmus egyre inkább cselekvésképtelenné tesz minket azzal, hogy a felháborodás és az egyéni felel?sség firtatása felé terel minket a közösség megoldásaitól." Mi tagadás, én már a szocializmusban éreztem, igaz, csak homályosan, hogy amikor hajnalban a Kálvin téri hamburgerez? el?tt elpöccintettük a csikket, akkor nem bunkók voltunk, hanem az eljövend? tech kapitalizmus áldozatai, és vártam a közösséget, „amely e részeg ölbecsaló anyatermészet férfitársaként él", hogy megfogja szépen a kezem, és elvezet a kukáig.

Mindezek után Jámbor Lev szóba hozza még a globális környezeti katasztrófákat, megemlíti, hogy a szeméthegyr?l készült kép „nem egy történetet mesél el, hanem csak egy helyzetet mutat meg", így aztán „a Szabadság hídon készült kép egyszeri, és nem struktúrába illeszked? problémának ábrázolja a szemetelést".

Persze Bronstein András nem lenne rendes kommunista, ha – miután globálissá és kozmikussá és közösségivé növelte a Szabadság hídi szeméthegyet – nem kínálna kiutat, imigyen: „(…) ha megoldást akarunk keresni a problémára, az teljesen egyértelm?, hogy az nem lehet egyéni felel?sség kérdése". Bizony nem! Már a Beatrice is megénekelte, hogy „a szarnak, a kárnak nincs gazdája", úgyhogy ebben meg is állapodhatunk, a Szabadság hídi szeméthegy egy nagy, globális probléma, ahhoz a rasztáknak meg a többinek semmi köze nincsen, pipa, mehet mindenki a dolgára.

A következ? írás, melyet szemlézni óhajtok, a Balmix cím? nem tudom, miben jelent meg. E periodikát ideológiailag az éjszakai Budapestet járó Lenin-fiúk és az Ipatyev-ház pincéjében a cári családot agyonlöv?, az életben maradottakat pedig puskatussal agyonver? vöröskatonák közé lehet beilleszteni, valahová félútra. Már a cím impozáns, mintha Frida Kahlo és az imént már emlegetett Trockij elvtárs ötlötte volna ki egy együtt töltött sz?rös éjszaka után: „Most a f?városi fiatalok ellen uszít a kormánypropaganda" – huh, megborzong az ember, hogy vajon mi történhetett…

Az történt, hogy nevezett Balmix er?teljesen lát neki a szeméthegyek megmagyarázásának, de nem globális-kozmikus-közösségi vonalon, mint Jámbor, hanem pragmatikus-földközeli-vöröskatonás fegyelemmel, imigyen: „Ahogy a kommentel? is leírja, ahol extrém sok ember van, ott szemét képz?dik, ha pedig nincs elég kuka (márpedig több ezer emberre nem tud lenni elég kuka a Szabadság hídon és környékén), ott szemét lesz." Na ja! Értettük, Balmix elvtárs! És azt se feledjük el, hogy ez a szoknya kurta, Gogolák elvtársn?!

Balmix elvtárs e gondolatkört kés?bb részletesebben is kifejti, bet?híven így:
„A cikk maga tipikus házmestertempó, ugyanis nyilván nincs köze politikai ideológiához a szemetelésnek (…). De nevetséges azért is a cikk, mert a szemetelés egy nagyvárosban mindig probléma, egy ilyen rendezvényen pedig hatványozottan az. A tömegrendezvényen szemetel?k elleni hápogás pedig az egyik legszánalmasabb dolog, amit a médiában el lehet követni. Nyilván, amikor nincs elég szemetes, akkor a menedékkér?k is hagynak maguk után szemetet, meg a focidrukkerek is, ahogy a 2016-os magyar Eb-menetelés idején is szeméthegyek maradtak. Ez nem kulturáltsági, hanem szervezeti kérdés. Egyébként vasárnap délután legalább 20-30 kuka volt kint a Szabadság hídon. Ennél többet nehéz kirakni, de egy többezres tömeg szemetelési igényét se ez, sem a környez? utcák kukái nem tudják felszívni."

Kikezdhetetlen, sikeres érvelés, haladjunk is tovább. Következzék a 444, onnan is Szily László.

Szily László ideológiai elhelyezése egyszerre nehéz és könny?. Szily László egyike azon egyedeknek, akik egyházi középiskolában végezték tanulmányaikat, és valamiért engesztelhetetlenül megharagudtak mindarra, amit ott tapasztaltak, átéltek, tanultak, és nagy elszántsággal vetették bele magukat az élet ellentétes oldalába. Szily olyan nagy elszántsággal, hogy húsz éve csak rászív, ideológiáját pedig valahol az Allen Ginsberg–B?sz Anett–Guy Verhofstadt-tengelyen kell elképzelni, némi otthonszül?s, dúlás, Ozora fesztiválos felhangokkal.

Szily „Így tört ki morális pánik egy félrevezet? facebookos fotó miatt, ami a teleszemelt Szabadság hídon készült” cím? értekezése valóban hiánypótló m?, amennyiben is teljességét adja a Szabadság hídi szeméthegyek megmagyarázásának és kontextusba helyezésének. Szily érzi, hogy „az id? lassan elszivárog”, s azt is, hogy „nem volna szép, ha égre kelne az éji folyó csillaga”. Ezért összeszedi mindazt, amit a Szabadság hídi szemétr?l tudni kell és érdemes.

„Kormánymédia, nettó nácik, liberális facebookozók, zöld netez?k, frusztrált baloldaliak, kárörvend? kormánypártiak, szigorúan politikamentesek és átlagos tumblresek: a magyar hivatásos és közösségi média szinte összes frakciója habzó szájjal oszt, kommentál és kommentel egy Szabadság hídon készült fotót tegnap óta” – vág bele az embert próbáló feladatba, és az invokáció után jön is az enumeráció, vagyis (ég? fej? hipszterek kedvéért) a seregszemle.

Szily el?számlálja, ki mindenki és milyen okból, miféle politikai felhangokkal értelmezte a Szabadság hídi szemetet (kultúrharcosok, facebookos helyszínel?k, tökéletes szül?k, a „Miért nem végezték a dolgukat a szemetesek-akciócsoport”, a „Nemzetkarakterológusok és magyar önostorozók” stb.), majd megállapítja: „Nagyjából ez volt a csíp?b?l kommentelésnél mindig unalmasabb valóság. Vagyis a Szabadság híd teleszemetelése tényleg megtörtént, az eset nem is tanulságok nélküli, de igazából nem történt semmi olyan, ami ekkora morális pánikolásra adna okot.”

Nos, ezeket gondoltam megemlíteni, miel?tt rátérnénk az Orbán Ráhel által eldobott pelenkára.

Akkor lássuk: Orbán Ráhel Horvátországban, az autópálya melletti, Zágráb és a határ közötti benzinkúton tisztába tette gyermekét, majd elindult, hogy a használt pelenkát kidobja.

Sokan ismerjük azt a benzinkutat, a legnagyobbat azon a szakaszon, szinte mindenki ott áll meg utoljára, miel?tt nekivágna az út utolsó szakaszának. Az ominózus benzinkúton nincs pelenkázó, ellenben van irgalmatlan tömeg és mindent elborító szeméthegyek. Tudják, miért vannak ott szeméthegyek? Azért, mert „amikor nincs elég szemetes, akkor a menedékkér?k is hagynak maguk után szemetet, meg a focidrukkerek is, ahogy a 2016-os magyar Eb-menetelés idején is szeméthegyek maradtak. Ez nem kulturáltsági, hanem szervezeti kérdés.”

Hogy milyen igaz! És akár hiszik, akár nem, de még a benzinkút vendégei is hagynak maguk után szemetet, továbbá a k?faragók és a balett-táncosok is. És tudják, mi a helyzet még azon a benzinkúton? Azt is elmondom: „ahol extrém sok ember van, ott szemét képz?dik, ha pedig nincs elég kuka (márpedig több ezer emberre nem tud lenni elég kuka a Szabadság hídon és környékén), ott szemét lesz.” És ezt se felejtsük el: „(…) a globális tech kapitalizmus egyre inkább cselekvésképtelenné tesz minket azzal, hogy a felháborodás és az egyéni felel?sség firtatása felé terel minket a közösség megoldásaitól.”

Nos, ebben a közegben indult el Orbán Ráhel, hogy kidobja a használt pelenkát. De nem talált szemetest. Így aztán, letette a csomagot a parkoló szélén, a többi szemét mellé. Nézzék csak meg a „b?ncselekményr?l” készült fotókat! Csak csikkb?l annyi van ott, amennyit még Szily László sem tudna elszívni.

Szóval letette. Otthagyta. Elvihette volna? El. Haza is hozhatta volna, hogy az els? itthoni benzinkút szemetesébe dobja bele? Igen, ezt is tehette volna. Nem ezt tette, hanem otthagyta. Mint a Szabadság hidat teleszemetel?k tették. Nem volt elég kuka, hát eldobálták a PET-palackokat, uzsimaradékokat, csikkeket, szívószálakat, majd úgy is jön hajnalban a kukás és összeszedi. Nem szép? Nem. Jön a kukás? Jön. Miképpen – gondolom – Horvátországban is, és elviszi a szemetet, ha már nincs elég szemetes az ország legforgalmasabb útvonalán, f?szezonban, pedig akár lehetne is, mondjuk abból az irgalmatlan mennyiség? pénzb?l, amit csak mi, magyarok ott hagyunk évr?l évre.

Ez mind-mind igaz, de most Orbán Ráhelr?l van szó. Aki keresett egy szemetest, nem talált, és a többi, irgalmatlan

mennyiség? szemetet megtoldotta egy pelenkával. De mivel most róla van szó, érvényét veszíti Jámbor Lev igazsága, amely szerint a „kép nem egy történetet mesél el, hanem csak egy helyzetet mutat meg”. De kit érdekel? Most szabad a vásár!

És elkészülnek a nyilvános kivégzés cikkei, amelyek alá odagy?lik a kommentel?knek becézett veszett hiénacsorda, és nekiállnak. És ilyeneket írnak, hogy „dögöljön meg a hasában lév? gyerekkel együtt” (Orbán Ráhel állapotos), valamint hogy „kamionos felcsinálta kurva”. És még mi mindent, Istenem…

S hogy el ne felejtsem! Tudják, hogy a képeket készít? nyilas-ávós házmester párocska miért állt meg azon a benzinkúton? Azért, hogy a kutyájuk elvégezze a nagydolgát. Míg a kutyus odacsinált, elkészítették a képeket, és elküldték a Nyugati fény nev? gyurcsányista ganédombnak. Kutyaszar rulez, használt pelenka abcúg!

S hogy mit lehet mindezek után üzenni ezeknek? Semmit. Elég, ha tudomásul vesszük, hogy ezek is élnek. Ez van. Aztán el?vehetjük még Babitsot:
„Gyülöllek: távol légy, alacsony tömeg! / ne rezzents nyelvet: hadd dalolok soha / nem hallott verseket ma, múzsák / papja, er?s fiatal füleknek.”

Ett?l hátha megüti ezeket a guta.

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló